तत्र सामान्यतरकौलिकाः स्थूलवस्त्रसम्पादनपटवस्ते तु महर्द्धिसम्पन्नाः। अथ तानालोक्य सोमिलकः स्वभार्यामाह। प्रिये पश्यैतान् स्थूलपटकारकान् धनकनकसमृद्धान्। तदधारणाकं ममैतत् स्थानं। अन्यत्रोपार्जनाय तस्माद्गच्छामः। सा प्राह। भो प्रियतम मिथ्या जल्पितमेतत्। यदन्यत्रगतानां धनं भवति स्वस्थाने न भवति। उक्तं च यतः। ५

उत्पतन्ति यदाकाशे निपतन्ति महीतले।
पक्षिणस्तदपि प्राप्त्या नादत्तमुपतिष्ठति ॥१३२॥

तथा च। न हि भवति यन्न भाव्यं भवति हि भाव्यं विनापि यत्नेन।
करतलगतमपि नश्यति यस्य तु भवितव्यता नास्ति॥१३३॥
यथा धेनुसहस्रेषु वत्सो विन्दति मातरं। १०
यथा पुराकृतं कर्म कर्तारमनुविन्दति ॥१३४॥

अन्यच्च। शतसहस्रयानेन गच्छन्तमनुगच्छति।
नराणां प्राकृतं कर्म तद्वत् कर्म महात्मनः ॥१३५॥

पुनश्च। यथा छायातपौ नित्यं सुसम्बद्धौ परस्परं।
एवं कर्म च कर्ता च संश्लिष्टावितरेतरं ॥१३६॥ १५

तस्मादत्रैव व्यवसायपरो भव। कौलिक आह। प्रिये न सम्यगभिहितं भवत्या। व्यवसायं विना कर्म न फलति। उक्तं च।

यथैकेन न हस्तेन तालिकः सम्प्रपद्यते।
तथोद्यमपरित्यक्तं न फलं कर्मणः स्मृतं ॥१३७॥

तथा च। पश्य कर्मवशात् प्राप्तं भोज्यकाले तु भोजनं। २०
हस्तोद्यमं विना वक्त्रे प्रविशेन्न कथञ्चन ॥१३८॥

भूयश्च। उद्यमेन हि सिध्यन्ति कार्याणि न मनोरथैः।
न हि सिंहस्य सुप्तस्य प्रविशन्ति मुखे मृगाः ॥१३९॥

पुनश्च। स्वशक्त्या कुर्वतः कर्म न चेत् सिद्धिं प्रयच्छति। २५